

Zakończono kontrowersyjny eksperyment Deep Time

27 kwietnia 2021

W marcu informowano o niepokojącym eksperymencie Deep Time. Teraz po 40 dniach z jaskiń wyłonił się uczestnicy całego projektu. Jakie były wrażenia? Zapraszamy do lektury.

Termin „samoizolacja” stał się niepokojąco powszechną częścią naszego codziennego życia w ciągu ostatniego roku. Dlatego dla wielu osób zaskoczeniem był fakt uczestnictwa grupy wolontariuszy, która przeniosła tę koncepcję na inny poziom, spędzając 40 dni w jaskini bez naturalnego światła i bez kontaktu z światem zewnętrznym. 15 „troglodytów” weszło do jaskini Lombrines we Francji 14 marca w ramach projektu badawczego Deep Time, który miał na celu zbadanie wpływu ekstremalnej izolacji na fizjologię i psychologię człowieka.

Wychodząc z jaskini w okularach przeciwsłonecznych, aby pomóc swoim oczom dostosować się do światła dziennego, grupa wydawała się być w świetnym humorze. Nie było jednak zaskoczeniem, że wykazali oznaki utraty poczucia czasu, a lider eksperymentu Christian Clot wyjaśnił, że większość uczestników uważa, że „byli pod ziemią dopiero od miesiąca. „I oto jesteśmy! Właśnie wyszliśmy po 40 dniach... Dla nas to była prawdziwa niespodzianka” – powiedział Clot Associated Press, oczekując na wyjście grupy z jaskini. „W naszych głowach weszliśmy do jaskini 30 dni temu”.

W jaskini grupa spała w namiotach i używała rowerów na pedały do generowania energii elektrycznej w celu zasilania pochodni. Nie mieli telefonów ani zegarów i musieli czerpać

wodę ze studni znajdującej się 45 metrów pod ziemią.

Całkowicie odcięta od słońca i bez możliwości określenia czasu, grupa musiała polegać na swoim rytmie dobowym (zegarach biologicznych ciała) aby zdecydować, kiedy jeść i spać. W międzyczasie naukowcy wykorzystali szereg czujników do monitorowania temperatury ciała zespołu, wzorców snu, interakcji społecznych oraz reakcji behawioralnych i poznawczych na nowe środowisko. Aktywność mózgu ochotników była również rejestrowana przed i po wejściu do jaskini.

Według strony internetowej projektu Deep Time, jego celem jest dostarczenie ważnych informacji na temat zdolności przystosowania się ludzi do nowych i ekstremalnych warunków życia. Może to obejmować takie scenariusze, jak „bazy księżycowe (...) [i] inne terytoria pozaziemskie”, a także okręty podwodne lub inne podziemne siedliska, które mogą wymagać zajęcia „w przypadku poważnych zakłóceń klimatycznych”.

Wyjaśniając motywację stojącą za projektem, Clot stwierdził, że „nasza przyszłość jako ludzi na tej planecie będzie ewoluować”, a potem dodał, że „musimy nauczyć się lepiej rozumieć, w jaki sposób nasze mózgi są zdolne do znajdowania nowych rozwiązań, niezależnie od sytuacji”.

□

Chociaż organizatorzy projektu twierdzą, że ich badanie jest pierwszym badaniem, które naukowo mierzyło skutki tak skrajnej izolacji, 15 wolontariuszy nie jest pierwszymi osobami, które żyły w jaskini dla nauki. W 1962 roku Francuz Michel Siffre jako pierwszy zaproponował istnienie zegara biologicznego po zarejestrowaniu swoich cykli snu podczas 63-dniowego pobytu w jaskini w Alpach.

Odkrycie Siffre'a spowodowało pojawienie się chronobiologii jako dziedziny badań naukowych, chociaż jego przyszłe badania

doprowadziły go do pewnych ciemnych miejsc – dosłownie i emocjonalnie. Na przykład w 1972 roku spędził sześć miesięcy mieszkając samotnie w jaskini w Teksasie, w którym to czasie jego cykle snu stały się bardzo niestabilne i doświadczył ciężkiej depresji. Udało mu się nawet porazić mózg prądem po burzy z piorunami nad ziemią, która zepsuła elektrody przymocowane do jego głowy w celu monitorowania jego aktywności nerwowej.

Na szczęście wolontariusze Deep Time przeszli 40-dniowy eksperyment bez szwanku, a dwie trzecie uczestników stwierdziło, że woleliby spędzić trochę dłużej w jaskini.

Autorstwo: Victor Orwellsky

Na podstawie: DeepTime.fr

Źródło: Orwellsky.blogspot.com